

UZASADNIENIE

Pozwem wywiedzionym w dniu 13.08.2013 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód(...) (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego W. N. kwoty 943,38 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów sądowych w kwocie 30 zł i kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł.

W uzasadnieniu wskazał, że pozwany zawarł z (...) umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Operator prawidłowo wykonywał usługi, za które wystawiał dokumenty księgowo, zaś pozwany nie opłacił tych not księgowych. Następnie operator komórkowy zbył wierzytelność przysługującą mu wobec pozwanego na rzecz powoda. Wskazano, że na kwotę dochodzoną pozwem składa się kwota 851,67 zł z tytułu faktur wystawionych przez operatora, kwota 2,23 zł tytułem noty odsetkowej wystawionej przez operatora w związku z nieterminowym dokonywaniem płatności oraz kwota 89,48 zł stanowiąca skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od dnia 17.10.2012 roku do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

Dnia 09.12.2013 roku Sąd Rejonowy w Lublinie Lublin-Zachód w L. VI Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu elektronicznym, od którego pozwany skutecznie wniósł sprzeciw.

W sprzeciwie pozwany wniósł o oddalenie powództwa jako bezzasadnego, nadto podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwanego W. N. łączyła z (...) umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na mocy której pozwany zobowiązał się uiszczać+ na rzecz operatora opłaty za świadczone usługi telekomunikacyjne w wysokości określonej w regulaminach i cennikach wydanych przez operatora.

Dowód:

- umowy k. 30-41.

(...) wystawiła na rzecz pozwanego W. N. następujące faktury:

- fakturę z dnia 03.04.2012 roku opiewającą na kwotę 139,20 zł z terminem płatności do dnia 17.04.2012 roku za kwiecień 2012 roku,

- fakturę z dnia 03.05.2012 roku opiewającą na kwotę 138,29 zł z terminem płatności do dnia 17.05.2012 roku za maj 2012 roku,

- fakturę z dnia 03.06.2012 roku opiewającą na kwotę 136,80 zł z terminem płatności do dnia 18.06.2012 roku za czerwiec 2012 roku,

- fakturę z dnia 03.07.2012 roku opiewającą na kwotę 125,94 zł w terminem płatności do dnia 17.07.2012 roku za lipiec 2012 roku,

- fakturę z dnia 03.08.2012 roku opiewającą na kwotę 124,24 zł w terminem płatności do dnia 17.08.2012 roku za sierpień 2012 roku,

- fakturę z dnia 03.09.2012 roku opiewającą na kwotę 124,24 zł w terminem płatności do dnia 17.09.2012 roku za wrzesień 2012 roku,

- fakturę z dnia 03.10.2012 roku opiewającą na kwotę 86,65 zł w terminem płatności do dnia 17.10.2012 roku za październik 2012 roku,

- notę odsetkową z dnia 03.04.2012 roku opiewająca na kwotę 2,23 zł z tytułu zaległości z zapalcie faktur nr (...).

Dowód:

- faktury k. 22-29.

(...) Spółka Akcyjna w W. umową z dnia 16.04.2013 roku zbyła wierzytelności opisane w powyżej wskazanych fakturach na rzecz powodowego funduszu sekurytyzacyjnego.

Dowód:

- umowa sprzedaży wierzytelności k. 16-21.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne.

Sporną okolicznością pomiędzy stronami był fakt istnienia zadłużenia objętego pozwem, bowiem pozwany kwestionował jego istnienie.

Rozstrzygając sprawę, Sąd oparł się na dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy, uznając je za wiarygodne. Zdaniem Sądu dowodem z opinii biegłego księgowego powód nie mógł wykazywać treści regulaminów i cenników obowiązujących pozwanego na podstawie umów dołączonych do akt, bowiem nie była to wiedza specjalistyczna w rozumieniu art. 278 kpc.

Materialnoprawny ciężar rozkładu ciężaru dowodu reguluje norma art.6 k.c. stanowiącego, iż „ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne”. Zwrot "wywodzi skutki prawne" odnosi się do strony postępowania i ma to znaczenie, że podkreśla zależność między kierunkiem aktywności dowodowej strony, a faktami prawnymi, które ma wykazać. Przedmiotem dowodu są fakty istotne dla rozstrzygnięcia, które można nazwać jako prawne (art.227 k.p.c.), wśród których należy wyróżnić fakty, z których strona wywodzi skutki prawne i które są opisane w hipotezach norm prawa cywilnego materialnego. Dla potrzeb tego postępowania można podkreślić, iż przepis ten wskazuje kierunek aktywności dowodowej stron, określa więc - w połączeniu z normami prawa materialnego - które fakty podlegają dowodzeniu. Powód dochodząc roszczenia związany jest ciężarem udowodnienia okoliczności uzasadniających żądanie, więc opisanych hipotezami norm prawa cywilnego materialnego znajdujących zastosowanie dla oceny stanu faktycznego. Są to fakty, z których strona wywodzi skutek prawny, a więc prawotwórcze.

W konsekwencji to na powodzie ciążył ciężar wykazania twierdzeń, na których podstawie których oparł powództwo (art. 6 k.c.). W pierwszej kolejności powód powinien był wykazać w sposób nie budzący żadnych wątpliwości zasadę swego roszczenia, a mianowicie powstanie po stronie pozwanej zadłużenia.

Powód wykazał, iż nabył sporne wierzytelności. Powód wykazał, że pozwanego z pierwotnym wierzycielem łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W tym kontekście wskazać należy, iż powód nie naprowadził jednak wniosków dowodowych, które pozwoliłyby Sądowi zweryfikować prawidłowość wystawionych faktur i noty odsetkowej w kontekście wysokości wskazanych tam kwot. Wysokość opłat, jak wynika z umowy, została określona w regulaminie i cennikach, a tych dokumentów powód nie złożył do akt. W oparciu o treść umowy przelewu, jak i innych dokumentów stanowiących dowody na poparcie powództwa złożonych przez powoda, nie sposób wywnioskować, czy kwoty i daty wymagalności wskazane w fakturach wystawionych przez pierwotnego wierzyciela są obliczone zgodnie z umową łączącą pozwanego z pierwotnym wierzycielem. Na powodzie ciążył obowiązek wykazania, iż wierzytelność ta istnieje i to w wysokości określonej pozwem. Powód nie uczynił zasadność temu obowiązkowi.

Podkreślić należy, iż zgodnie z art. 6 k.c. w pierwszej kolejności to powód musi wykazać istnienie roszczenia, a dopiero wtedy aktualizuje się obowiązek dowodowy po stronie pozwanej mający na celu wykazanie niezasadności powództwa. Tak więc w niniejszej sprawie, skoro powód zaniechał wykazania istnienia praw dochodzonych postępowaniem, po stronie pozwanej nie ciążył obowiązek wykazywania, iż roszczenia te nie powstały czy też obecnie już nie istnieją.

W tym stanie rzeczy powództwo podlegało oddaleniu.

Koszty procesu, stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu określonej w art. 98 § 1 k.p.c., poniosła powódka jako strona przegrywająca proces. Po stronie pozwanej powstał koszt w postaci wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 180 zł.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...), sędzia Julia Ratajska